

Jó reggelt, MÁV! Jó reggelt, orvosok! Jó reggelt, Magyarország!

2026 január 11. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Magyar Timur és csapata: ahol tud, fert?z

El?re bocsájtom, hogy hetven pluszosan az ember korábban ébred, könnyebben sír és ideje, célja sincs hazudozni. Minek tenné? A koporsóra nem varnak bukszát (pénzes zsebet), a testet, a lélek hajlékát temetik.

Mert mi történt három hete is? A kistarcsai kórház professzor ura, vizitálás közben, megnyomta a nyaki ver?eret és másodpercekre kiköltözött bel?lem az élet. Szutykos a vezetérendszer, akad benne a vér, irány az intenzív szoba. Míg bekábelezték, professzor úr hívta a pesti Honvéd kórházat, ahol spéci m?téteket végeznek, aztán a ment?t, ahogy kell. Két nap múlva gépesítettek, egy fiatal doki elemes pacemakert operált a vállcsontom alá. Olyan lettem, mint gyerekkoromban a lendkerekes autó volt, csak engem már fel sem kell húzni, állandó a meghajtásom, amíg Istenem akarja.

Magánügy, mondhatják. Tényleg az! De, amit láttam és amit hallottam, az talán másokra, például a Magyar Timur és csapata, meg fizetett sajtója jóvoltából felhergelt és országpusztító leszámolásra kiképzett haramiákra is tartozik.

Kezdem azzal, amit láttam: a vidéki és a pesti központi kórházban, de köztük a ment?autóban is minden m?ködött, ember és gép a helyén volt. Ahová vittek és ahol kés?bb sétálgattam, mindenütt ragyogott a folyosói csempe, a kórtermi padló, akár a karácsonyi ég?k a falakon. Er?nlét és unalom?zés gyanánt 5-6 kilométert gyalogoltam naponta mindkét intézményben, a Honvédban például a hetedik emeleti helikopter leszálló zárt vasajtáig is fellépcs?ztem.

Igaz, kamera meg h?mér? nélkül, de megvizitáltam legalább harminc beteg-, illetve látogatói wc-t is, és képzeliék el: mindegyik tiszta volt, mindegyikben találtam papírgurigát, illatosítót, a falon fert?tlenít?t, mellette könyörg? feliratot: „Vigyázzunk a tisztaságra!”

Az az egy-két letört vízcsap, meg teledobált piszoár, ami szembet?nt, az a honi beteglátogatási kultúra állapotáról árulkodott, hiszen melyik beteg, orvos vagy karbantartó olyan hülye, hogy összebarmolja, saját kárára? (Kivétel Magyar Timur és fizetett sajtócsapata, ?k ott fert?znek, ahol tudnak.)

Folytatom továbbá azzal, amit hallottam: – Aranyoskám, próbálja meg kinyújtani a lábát – esdekelt a n?vérke, amire a kedves beteg csak hangos öklendezéssel, olykor maga alá piszkítással tudott válaszolni. – Ne szégyellje magát, segítünk – menteget?zött a köpenyes személyzet, és jött a takarító és felmosott, és ha kellett, nem egyszer.

Az egymásra utaltság, a kiszolgáltatottság és az emberi méltóság jegyében tini korú cigánylány virrasztott napokig leukémiás anyukája ágyvégében, pisszenésnyi csendben; nyakában papi stólával lábujjhegyen érkezett Isten katolikus szolgálja, feladni az utolsó kenetet, egy, az egész éjszakát átkínlódott aszódi nénihez. A folyosó pizsamásai, aztán a n?vérek, amerre ment, keresztet vetettek utána. A pillanatnyi együttérzést megint a remény és beletör?dés váltotta fel, ami a nyakukban fonendoszkópos, klumpás doktorokat követte szobáról szobára.

Erre az egyik f?orvos, vizitáló kollégái gy?r?jében meg is jegyezte: „Mióta Magyar Péter és a csapata mérgezi az országban a közhangulatot, azóta, különösen nálunk, az egészségügyben is elterjedt a h?börgés, a káromkodás, a fenyegetés és vádaskodás. Tegnap az egyik betegünk a f?igazgatónak írt feljelent? levelet, miért nincs vasárnap is reumavizsgálat, ma pedig egy másik azért, mert a népes rokonság nem látogathatja, amikor csak akarja. Azt vágták a fejemhez, a Magyar Péter majd rendet csinál.”

Betegtársam, az erd?tarcsai Józsi bácsi azzal tromfolt a dokira, ha neki meg elfogyott a dilibogyója, vagy éppen nem kapott sertéslapockát, akkor a gyógyszerész, a boltos, meg néhány vásárló is azzal spannolta fel a többség idegeit, hogy igaza is van Magyar Péternek, mert a Mészáros meg az Orbánék elloptak mindent. Ha meglátják az asszonnyal a tv-ben ezt az „éhenkórász szarjankót”, hát kiköp a verandáról. Hallgatni annyira hatástalan, mint kávéval bevenni az altatót.

Divatba jött az állandó és gyakran okatlan Magyaros uszítás, hergelés, újabban megidézi még a Rákosi-rendszert is, amikor mindenki mindenkit feljelentett: a frusztrált és talpnyaló „ki, ha én nem” elvtárs például a professzort, az orvost, a kedves n?vért, a hitoktatót, a tanítót, a sarki boltost, csakúgy, mint a cipészt.

– Kikezd, megaláz és lejárat bennünket orvosokat, ápolókat Magyar Péter viselkedése, a betegek gyógyulásba vetett hitér?l már nem is beszélve – mondta a szemközti osztályt vezető professzor is, aki a nagyvilág kongresszusait járva jól tudja, a külhoni gyógyítás sem különb a hazainál.

Kifejezetten árt a kórházi valóság meghazudtolása, az, amit a Tisza, meg a sajtója m?vel. Nélkülük is megteszik, amit lehet, csodát pedig nem a Tiszától, az égiekt?l remélhetnek. Mérget hord Magyar Timur és ahol tud, fert?z.

Miután zsebre vágtam elemes meghajtott zárójelentését, megkértem a fiamat, vegyen b?ven banánt, almát, narancsot és hozza be a kistarcsai kórházba, jó helye lesz a n?vérpulton.

Utóirat: Jó reggelt, MÁV! – ezzel a gunyoros címmel, a Brüsszelb?l újabb 120 millióval felbérelt 444 arról írt ma reggel, hogy a Balatonnál, Ócsánál, Komáromnál kialakult kisebb hófúvások miatt néhány vonatjárat helyett autóbusz szállítja az utasokat, miközben Londontól Brüsszelen át Berlinig akkorák a fennakadások, hogy a nyugati példakép országok vasúttársaságai azt kérik a lakosságtól, aki teheti, az január nyolcadika és tizedike között ne utazzon sehová. Úgy kell nektek, magyar sínbohócok!

Jó reggelt, MÁV! Jó reggelt, orvosok! Jó reggelt Magyarország! Ideje lenne kitörölni a csipánkat.

Franka Tibor - www.demokrata.hu

Ajánló
